

[Jes Lunde]

SF har også været til et enkelt forhandlingsmøde i Finansministeriet, men det tog ikke mere end en times tid at finde ud af, at der ikke var basis for aftaler mellem os og regeringen, og det undrer os ikke, når vi ser de aftaler, den har valgt at indgå til anden side. Der er i stribevis af uhyggeligt reaktionære aftaler, som vi må tage klar afstand fra.

Formueskatten lempes, og det er en gave til de allerrigeste mennesker i vort samfund. De reelle erhvervsmæssige problemer, der kan eksistere i forbindelse med formuebeskatningen, har SF i beslutningsforslag nr. 142 i samlingen 1987-88 fremlagt konkrete forslag til at løse. Tilbage er kun det reelle ønske om at forære penge til de rigeste, og det tager vi skarpt afstand fra.

Samtidig skæres der brutalt ned i ydelserne til de dårligst stillede, besparelser på kontanthjælpen, adgangen til hjemmehjælp, medicin-tilskuddene, dagpengene etc. Jo, regeringen ved godt, hvem den ønsker at støtte i samfundet, og hvor den vil skære ned.

Som det næste er der aftalt seminarienedlæggelser på en uhyggelig måde. Jeg skal ikke gentage debatten fra i går, men blot her anføre det som et dystert eksempel på, at finansloven er reaktionær som ingen sinde før.

Endelig er der som en helt speciel cadeau til Fremskridtspartiet aftalt vidtgående privatiseringer, et forslag, som nærmer sig det tragikomiske, når regeringen forpligter sig til at foreslå skattelettelser svarende til forrentningen af det provenu, der ikke privatiseres for.

Det undrer mig ikke, at finansministeren i Berlingske Tidende i søndags kunne rose sig selv af, at det var den bedste finanslov, han nogen sinde havde set – vi andre har det så tilsvarende skidt med det udseende, den har fået.

Besparelserne på arbejdsløshedsdagpengene er gennemført sammen med Socialdemokratiet, mens de øvrige aftaler er indgået med CD, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet.

Jeg synes, det må give anledning til at spørge Socialdemokratiet, om deres taktik i forbindelse med finansloven nu også har været så genial. Var det klogt allerede i juni måned at fortælle regeringen, at I ville stemme imod finansloven, når I ser, hvad der nu er kommet ud af det? For os at se, var det en klar brøler, fordi det gav Socialdemokratiet mindre pressionsmulighed i dagpengeforhandlingerne og samtidig åbnede

mulighed for, at regeringen kunne siksakke sig til en sort finanslov.

Hvad angår selve den aftale, Socialdemokratiet har indgået med regeringen, vil vi godt kvittere for, at væsentlige dele i regeringens oprindelige udspil er taget af bordet. Det skyldes bl.a., at regeringen har været interesseret i at lave et forlig med Socialdemokratiet for at få ro i 3-parts-forhandlingerne. Derfor synes vi også, at Socialdemokratiet burde have fået mere ud af forhandlingerne, hvor der i resultatet stadig står mange besparelser tilbage, en enkelt af dem oven i købet som en gentagelse af regeringens udspil, pakket ind på en ny måde. Vi tager afstand fra stramningerne over for de arbejdsløse og opfordrer til, at man i stedet koncentrerer sig om at nedbringe arbejdsløsheden.

Når SF ikke har skullet bruge tiden på at sidde til forhandlinger ovre i Finansministeriet, har vi haft desto mere tid til at forhandle på anden vis, og det er der kommet en ganske smuk aftale ud af.

SF, CD og Kristeligt Folkeparti er blevet enige om en stemmeaftale, der indebærer merudgifter på 160 mio. kr. til nye initiativer på det sociale, miljømæssige, erhvervsmæssige, sundhedsmæssige og kulturelle område.

Jeg vil især fremhæve 25 mio. kr. til pasning af alvorligt syge børn, 300.000 kr. til indvandreraktiviteter, 5 mio. kr. til planteavlfsforsøg, der kan nedbringe sprøjtemiddelforbruget, 5 mio. kr. til fiskeri, der er ramt af forurening, penge til Sydjysk Universitetscenters bibliotek, patientbiblioteket på Rigshospitalet og Det Danske Selskab, 10 mio. kr. til oplysningsarbejde m.v. vedrørende flytninge og indvandrere, 2 mio. kr. til en forstærket indsats mod AIDS og 10 mio. kr. til sikring af ekspertisen på de små specialsygehuse. Derudover har vi også aftalt et enkelt besparelsesforslag, nemlig 10 mio. kr., ved at staten ophører med at indkøbe tobak. Samlet er vi meget tilfredse med aftalen og parat til også i fremtiden at lave fornuftige aftaler med de to partier.

Den aftale, SF har fået igennem, er dog kun en dråbe i havet i sammenligning med indholdet i den samlede finanslov, og den ændrer derfor naturligvis intet ved vores afstandtagen fra de forlig, der er indgået i Finansministeriet. Der er stadig tale om, at forligene med CD, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet trækker markant i den forkerte retning, ligesom den